

(Elisabeth komt de nog in duisternis gehulde kamer binnen, zij heeft een handvol papieren bij. In het schaars opkomende licht wordt het decor langzaam zichtbaar, een Italiaanse alkooft, d.w.z. een bed als een grote kast waarvan de deuren bestaan uit houten panelen waarin fijne versieringen als kantwerk zijn gezaagd. Verder een groot houten strijdroos waarover een dierenvel hangt en een mannequin om kleren op te hangen.)

Lied "Candia".

ELISABETH : Waar zitten jullie toch allemaal ? Marta, we zijn al begonnen ! En wat staat dat hier te doen ? Marta? waarom is alles nog dicht ?

(Ze schuift een gordijn open. Een straaltje zwak licht valt over de mannequin waarop een ceremoniekleed gehangen is. Zij slaakt een luide gil.)

Aargh ! Vermaledijde Stuart ! Ga weg : jij maakt mij niet bang !

(Een van de gordijnen beweegt. Elisabeth haalt een dolk tevoorschijn en stormt op het gordijn af.)

En jij ook niet ! Ik heb je gezien ... kreng ! Hier, mijn dolk tussen je ribben.

MARTA : Help, niet doen Elisabeth !

ELISABETH : Wie ben je ? Kom tevoorschijn of ik snij je aan stukken.

MARTA : *(Zij komt van achter het gordijn tevoorschijn.)* Ik ben het, Marta. Maar wat heb je toch ?

ELISABETH : Marta ! En wat zit jij daar te doen, mij bespioneren ?

MARTA : Maar wat bezielt er jou toch ? Ik hoorde je roepen. Wat is er dan ?

(Zij schuift een gordijn open, er valt nu een volle laag licht op de mannequin. Elisabeth slaakt weer een kreet en slingert haar papieren naar de mannequin toe.)

ELISABETH : Daar ... daar ... Mary Stuart ... zonder hoofd !

MARTA : Maar nee liefje, het is alleen maar haar kleed. Kalmeer nu toch.

ELISABETH : Wie heeft dat hier binnen gebracht en dat op die mannequin zonder kop gehangen ?

MARTA : Jij hebt orders gegeven om het uit de kasten te halen. Je wou het aan iemand geven, als geschenk.

ELISABETH : Ik heb je gevraagd om het uit haar kasten te halen, jawel, maar alleen om het te laten verlichten en daarmee uit.

MARTA : Maar dan is het gewoon een misverstand.

ELISABETH : Een misverstand ? De pot op ! Iemand heeft het opzettelijk op die mannequin zonder kop gehangen om mij de stuipen op het lijf te jagen ! In wiens apekop is dat mooie idee opgekomen ? Ik wil hem hier, onmiddellijk !

MARTA : Ik zal dat onmiddellijk regelen. Ik laat al het personeel bijeen roepen, een onderzoek met alles erop en eraan. Op die manier zal iedereen duidelijk weten dat de koningin nog altijd geobsedeerd is door de geest van Mary Stuart van Schotland.

ELISABETH : Ik ben helemaal niet geobsedeerd. Ze kan me vierkant gestolen worden, die hoer van een Stuart.

MARTA : Wel, bewijs dat dan maar eens. Kalmeer en ga terug naar bed. *(Zij wil de deuren van de alkooft openen.)*

ELISABETH : Nee, ik ga niet terug naar bed. Laat die deuren dicht.

MARTA : *(stil)* Waarom ? Heb je weer een gast misschien ? Heb je van je leven, en met al dat kabaal dat je hier gemaakt hebt is die niet eens wakker geworden.

ELISABETH : Nee, hij is niet wakker geworden om de eenvoudige reden dat ik vannacht niemand mee naar bed heb genomen.

MARTA : Dan mag ik ze toch opendoen ?

ELISABETH : Nee, ik heb niemand mee naar bed genomen deze nacht, maar die van drie nachten geleden ligt er misschien nog in.

MARTA : *(raapt papieren op)* Goed, ik heb het al begrepen, je bent onhandelbaar vandaag. Maar, wat is er toch aan de hand ? Kijk, met al die herrie heb je al je papieren zomaar op de grond gegooid.

ELISABETH : Geef hier !

MARTA : Wat is dat allemaal ?

ELISABETH : Dat zou jij mij beter vertellen. Wie is die bandiet ? Schrijft hij die smeerlapperij allemaal zelf, of is hij maar een stroman ?

MARTA : Elisabeth, wil je nu eindelijk eens kalmeren ? Over wie heb je het toch ?

ELISABETH : Shakespeare, wie is die Shakespeare ?

MARTA : Shakespeare ? Die weer ! Wat heeft hij nu weer misdaan ?

ELISABETH : Ik heb je een maand geleden al gevraagd mij volledig op de hoogte te brengen. Elke regel die hij geschreven heeft wil ik lezen. Ik wil weten wie zijn teksten afdruckt.

MARTA : *(Zij wijst op de papieren die zij bijeen gescharreld heeft.)* En jij, met al die enorme problemen die jou boven het hoofd hangen, jij ligt daar maar te pietepuiteren over een paar melodrama's van het zevende knoopsgat ! Neem me niet kwalijk ! Als dat geen obsessie is dan weet ik het niet meer.

ELISABETH : Natuurlijk ! Elisabeth heeft waanvoorstellingen, Elisabeth is geschift ! Maar kijk dan toch zelf, die Hendrik de Vierde en Richard de Tweede dat zijn toch duidelijk toespelingen op mijn leven, op